

Noviny pro všechny generace

www.svobodnyhlas.cz

svobodný hlas

radio
most
96.8 fm
Lounsko

**Uvnitř
čtete:**

O masopustu pochodoval po náměstí v Lounech Kolowratův 36. pěší pluk str. 2

Tady by se mohla ekologicky vyrábět energie, říká Jan Pour z firmy Faunus str. 2

Podbořany ve vzpomínkách Pavla Wolfa na vás dýchnou secesí a vůní zmrzliny str. 5

Pašíkovy proměny

Byla jsem se podívat na masopust v lounském pivovaru. Kromě masopustního veselí a exkurzí po pivovaru se konala i veřejná poprava prasete. Společnosti Drinks Union se podařilo brknout na tu správnou strunu kdysi výhradně zemědělského okresu. Okouzlený lid se zjevným zájmem napjatě sledoval sudokopytníkův skon. Dědečkové komentovali postup řeznických prací svým městským vnučkům: „A teď ho čeká lázeň v neckách. Pospou ho smolou, spaří, oholí zvonkama. A takhle se dělá prasátková manikúra, vidíš, už mu sdělávají kopejtku.“ Vydrhnutý čuník svou barvou čím dál víc připomínal člověka. Však na to reagovala i holčička za mými zády, která se nevinně dotazovala maminky: „Proč jsme nesnědli babičku, když loni umřela? Vždyť to byla škoda.“ Rezníci pašíka pověšili a přítomným nastala další vzrušující podívaná. Zručný řezník nabrousil nůž, otevřel tělní dutinu a vyvalil teplá střeva. Pomocník přispěchal s přepravkou, řezník vyjímá jednotlivé orgány a ukazuje přihlížejícímu lidu. „Jé, slezina, přijde do gulášku,“ vydechli lidé. „Moc pěkný játra,“ liboval si další pán. „No vidíš, dědo, střeva vyhodili, kdo by se s tím na veřejnosti propíral,“ zalitavala nevyužitých vnitřností dáma na pravoboku. Živočišná radost z potrawy se mísila s představou první veřejné pitvy Janka Jesenia. Skutečně mi ta podívaná připomínala středověkou „Theatru anatomicu“, která sloužila veřejnosti pro pobavení a poučení. Současný lid přihlížel se stejným gusem, stejně rád. Zvíře se zvolna měnilo na vepřové.

Zabíjený pašík mívá spoustu přátel. Prasátko je odedávna symbolem štěstí a hojnosti. Často jako vrabec, dlouho jako kanec, učili jsme se v anatomii hospodářských zvířat o ideálním milenci. Prase je akceptováno a milováno. Je dobrosrdečné, bezelstné, inteligentní a požitkářské. A tak vzhůru do roku purpurového Kance!

Květa Tošnerová

Student Eduard Prokleška z Vrbna netušil, že se při svých prvních volbách stane mediální hvězdou.

Suverénní vítěz komunálních voleb v Želkovicích, rodák Josef Scheithauer.

Voliči si tentokrát mohli vybrat

■ Ve Vrbně vyhráli kandidáti ODS, v Želkovicích sdružení Za obec krásnější

VRBNO NAD LESY, ŽELKOVICE (toš) – V sobotu 17. února se vobou obcí uskutečnily náhradní volby. Zatímco ve Vrbně se voleb zúčastnilo 60 procent voličů, v Želkovicích přišlo rekordních téměř šestadešát procent.

Od 7 do 22 hodin byly v pozoru volební komise. Ve Vrbně jsme úderem 14. hodiny zastihly ostrílené volební komisařky, úřednice Pavlu Jánskou a Moniku Tichou, ale také učitelku mateřské školy Evu Hüblerovou a penzistku Marii Fedorovou, která zasvětila život zdravotnictví. Sobotní oběd, rohlík se salámem a oplatku, si ženy vzaly s sebou z domova. „U nás je zapsáno 140 právoplatných voličů a nyní odvolilo 55 občanů. Nejvíce přišlo dopoledne,“ informovala o průběhu vrbenských voleb Monika Tichá. „Jaké jsou mé dojmy? Beru to jako svoji

povinnost,“ sdělil nám Eduard Prokleška, který mohl do výsledku komunálních voleb zasáhnout právě díky odloženému termínu. V lednu totiž oslavil osmnácté narozeniny, a tak šel k volbám poprvé. A jak to dopadlo? Na celé čáře vyhráli kandidáti ODS se ziskem 82,18 procenta hlasů a ziskem všech pěti mandátů. Zatímco komunisté ostrouhali, stejně jako kandidátka Pavla Kalašová.

V Želkovicích jsme v komisi kromě Zdeňky Rudlové, Venuše Velíkové a Stanislavy Fagulcové zastihli také Martina Kozla, kte-

rý se do obce přistěhoval z Mostu. „Je tu klid, hezká příroda, prima sousedi,“ hodnotí život v obci. To už do volební místnosti vstoupil bývalý místostarosta a žhavý kandidát Josef Scheithauer, jednička skutečně vybírat, „byl přesvědčen Josef Scheithauer a tipoval správně. Ze 66 zapsaných voličů přišlo k volební urně 63 občanů. V čele želkovičského zastupitelstva nyní usednou vedle pana Scheithauera další čtyři nezávislí kandidáti Za obec krásnější a čtyřčlenná opozice - Sdružení nezávislých kandidátů - v čele s dosluhujícím starostou Vilémem Wenzelem.

Výškováky čeká za týden referendum

■ Příští středu vyjádří pro nebo proti výstavbě bioplynové stanice

VÝŠKOV (bal) – Ve středu 28. února se ve Výškově uskuteční místní referendum. Otázka zní: „Souhlasíte s výstavbou bioplynové stanice v areálu K 506 v katastrálním území Výškov?“

Zemědělci firmy Faunus Vidovle s.r.o. z Bitozevsi prostřednictvím dceřiné společnosti FABE podali žádost o výstavbu bioplynové stanice na obecní zastupitelstvo ve Výškově. To jim vydalo stanovisko nejdříve kladné. Pak přišla petice od občanů a zastupitelstvo žádost pozastavilo.

Bývalý velkokapacitní krávin patřící zemědělské společnosti Faunus, která by ho ráda využívala, aby nechátral. Bioplynová stanice podle záměru má ročně zpracovávat 10 tisíc tun kukuřičné siláže, 2,1 tisíc tun travní senáže a 900 tun prasečí kejdy. Zařízení má prospět firmě, ale i obci a životnímu prostředí, neboť jde o ekologickou výrobu elek-

triny, jsou přesvědčení společníci firmy Faunus Jan Pour a Ivan Kolár. Stát se zavázal v rámci vstupu do EU do roku 2013 vyrábět 13 % elektrické energie z obnovitelných zdrojů. Bioplynová stanice ve Výškově je jednou z variant, jak toho dosáhnout. Vyrábět bioplyn z kukuřice se osvědčilo jak Rakousku tak i Německu, tvrdí oba zemědělci.

„Bioplynových stanic je již víc než tisíc. Byl jsem se na ně podívat, funguje to. I u nás už bioplynové stanice jiného typu fungují – na čistírnách odpadních vod v Žatci, v Lounech, Podbořanech. Snižují zápach čistěných vod,“ říká ing. Kolár. „Cena obilí je po čtyř-

cet roků stejná, ale náklady rostou. Chtěli bychom zelenou hmotu silážovat a vyrábět bioplyn. Samozřejmě že můžeme zpracovávat i jiné suroviny. Chceme však zpracovávat naši vlastní výrobu, abychom převedli rostlinnou produkci až na elektrickou energii,“ zvažuje ing. Pour.

Firma je ochotna zpracovávat i trávu od místních obyvatel, kterou i s komunálním odpadem vyhazují u hřbitova, což se podle evropských norem nesmí. „Není-li tráva zakonzervovaná, smrdí, hnije, a to lidem nevdá. Ale když jdou do důsledků, jde také o nebezpečný odpad!“ - soudí J. Pour. Lidé se obávají hlavně zápachu - v záměru firmy je totiž zmíněno zpracovávání prasečí kejdy.

(dokončení na str. 2)

Výchovy se musíme ujmout my všichni

■ Děti ze žateckého dětského domova se zabydlují v novém

ŽATEC (bal) – Rekonstruovaná budova Dětského domova a Speciálních škol Žatec v Pražské ulici ve čtvrtek 15. února slavnostně zahájila provoz. V nově přestavěném objektu vzniklo pět bytů pro výchovné skupiny a jeden tzv. startovací, je zde i špičkově vybavená centrální kuchyň s jídelnou a veškeré zázemí.

Děti se tu mají cítit jako doma – to byl hlavní cíl Ústeckého kraje jako zřizovatele domova a objednatel stavby, společnosti in Projekt Louny Engineering jako projektanta a firmy Metall Quatro jako zhotovitele. Ústecký kraj investoval do rekonstrukce více než 41 milionů korun.

„Když už děti nemají milující rodiny, nebo na ně rodiče nemyslí, musíme se jejich výchovy ujmout my všichni,“ řekl při slavnostním zahájení hejtman Jiří Šulc. Změnami prošel celý objekt, z něhož vlastně zůstaly jen obvodové zdi, všechno ostatní je nové. „Stavba byla zahájena v září roku 2005, je únor 2007 a je hotovo,“ bilancoval hejtman.

Ne vše probíhalo hladce, otevření se odkládalo. „Zažili jsme se stavbaři i hodně „legrace“. Během rekonstrukce se objevilo několik stavebních komplikací. Spadly například dva stropy. Kromě toho se nakonec dělala nová fasáda, s kterou se původně nepočítalo,“ naznačila ředitelka domova Jaroslava Kohoutová.

Symbolického stříhání pásky v druhém patře se ujali paní ředitelka a pan hejtman.

Malí i větší obyvatelé pak provázeli své hosty, mezi nimiž poznali i pana starostu, moderními bytčky – ložnicemi, kuchyňkami, obývacími. Jiří Šulc nahlédl i do ledničky. „Jak vidím, pivo tu není a zpívaly o něm!“ zažertoval, narážející na písničku dětí z vlastní tvorby, kterou předtím předvedly ve svém vystoupení, jež s nimi připravila obětavá teta z bytu v žateckém Ostrově Věra Uhlíková.

Jednotlivé byty mají tři pokoje, sociální zařízení a kuchyňku. V jedné z nich obdivoval pan hejtman keramickou plotnu. „Já vařím na plyn,“ podotkl. Hosté se vyptávali, zda se dětem v novém obydlí líbí. Většinou slyšeli „ano“. Jeden chlapeček otevřeně prohlásil, že ne. Více než přepych by se mu asi líbilo mít svého tátu, maminku. Zjevnou radost mu ale způsobilo, když mohl párkrát zmáknout spoušť novinářského fotoaparátu.

„Jako dalších několik bytů ve městě, i tyto byty jsou pro skupinu osmi dětí. V každé kmenové skupince se přes den budou střídát dvě tety. V noci zde budou dvě vychovatelky,“ vysvětlila chod domácnosti ředitelka J. Kohoutová.

Simon, Emil a Vojta provázeli strejdu Jiřího svým novým bytem.